

ємодії між реєстрами (реєстраторами) забезпечило б інформаційну прозорість реєстрів та можливість всебічної перевірки державним реєстратором актуальності та дійсності документів, які подаються для здійснення державної реєстрації; 3) відсутність єдиного законодавчого підходу до формування переліку відомостей про об'єкт державної реєстрації.

З метою удосконалення правового регулювання державних реєстрів, у тому числі з урахуванням зарубіжного досвіду у цій сфері, необхідно: 1) запровадити уніфікований підхід до: визначення понять «державний реєстр» (як інформаційно-телекомунікаційна система) та «державна реєстрація» (як вид

державної діяльності); порядку ведення державних реєстрів, якщо їх держателем є один орган; 2) запровадження електронної інформаційної взаємодії між державними реєстрами (реєстраторами) з метою забезпечення прозорості реєстрів, зниження рівня зловживання державних реєстраторів своїм службовим становищем, чому також сприятиме прийняття Закону України «Про електронні публічні реєстри»; 3) запровадити правовий принцип визначення обсягу відомостей про об'єкт державної реєстрації, зокрема: розширення тієї інформації, що міститься в публічних реєстрах, та зведення до мінімуму інформації у непублічних реєстрах.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Тамаря Я.В. Зарубіжний досвід державної реєстрації речових прав на нерухоме майно. *Національний юридичний журнал: теорія і практика*. 2016. Вип. 6. С. 66–69.
2. Кисіль А.С. Адміністративно-правове регулювання державної реєстрації юридичних осіб. *Адміністративне право і процес*. 2017. № 1(19). С. 32–41.
3. Савченко С.С. Реєстраційні процедури в діяльності органів внутрішніх справ : автореф. дис. канд. юрид. наук : спец. 12.00.07. Київ, 2012. 18 с.
4. Гурковський М.П. Реєстраційна діяльність публічної адміністрації: організаційно-правовий аспект : монографія. Львів : ЛьвДУВС, 2012. 204 с.
5. Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень: Закон України від 01.07.2004 № 1952-IV. URL : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1952-15>.
6. О публичном реестре: Закон Грузии от 19 декабря 2008 года № 820-Пс. URL : <https://matsne.gov.ge/ru/document/download/20560/15/ru/pdf>.
7. Качура О.А. Процедури адміністративної реєстрації: порівняльно-правова характеристика. *European political and law discourse*. 2015. Vol. 2. P. 252–256.
8. Турчин В. Закордонний досвід створення єдиного реєстру нерухомості. *Підприємництво, господарство і право*. 2018. № 6. С. 204–209.
9. Кучма К.С. Зарубіжний досвід правового регулювання адміністративних послуг у сфері екології та природних ресурсів. *Journal "ScienceRise: Juridical Science"*. 2018. № 2 (4). С. 31–35.
10. About European Land Information Service – EULIS. URL: <https://joinup.ec.europa.eu/solution/european-land-information-service-eulis/about>.
11. Славова К. Існуючі реєстраційні системи земельних прав у країнах Європейського Союзу. *Національний юридичний журнал: теорія і практика*. 2015. № 6 (41). С. 183–186.
12. Взаємодія реєстрів. Інтероперабельність: офіційний веб-сайт Державного агентства з питань електронного урядування України. URL : <https://www.e.gov.ua/ua/projects/interoperability>.
13. Про публічні електронні реєстри: проект закону від 13.07.2018 реєстр. № 8602. URL : http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=64437.
14. Пояснювальна записка до законопроекту «Про публічні електронні реєстри» від 13.07.2018 реєстр. № 8602. URL : http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=64437.
15. Ступень М.Г. Світовий досвід функціонування кадастрових систем у контексті раціонального землекористування. *Інвестиції: практика та досвід*. 2016. № 17. С. 22–26.